

ZUR372b Podcasting (audiožurnalistika)

08. – Reportáž

dějová, popisná, investigativní, fiktivní - příprava, techniky, nabírání zvukového materiálu, zpracování

Reportáž (z franc. rapporter – přinášet) je literární útvar používaný především v žurnalistice, reportáž popisuje a zobrazuje skutečnost na základě konkrétních faktů, většinou získaných přímou účastí nebo pozorováním.

Dva významy – jako metoda (reportážní rozhovor, pásmo, ale využití i třeba v komentáři či fejetonu)

- jako žánr na pomezí zpravodajství a publicistiky – využívá prostředky obou (na jedné straně práce s fakty, na druhé umělečtější prostředky, vlastní názor, specifické subjektivní hodnocení a prožití reality autorem)

Autor reportáže – reportér či reportérka událost popisuje a zároveň ji i hodnotí, jeho postoj je často zřetelný a ovlivňuje kompozici. Podstatnými znaky reportáže je věcnost, důraz na detail (vyžaduje všímavost reportéra), být přesný a pokud možno objektivní. Reportáž je jakýmsi rozšířeným zpravodajstvím, podrobnější a „přímo u toho“.

Reportáž je autentická, okamžitá (nebo v čase ohraničená), věcná – reportér jako pozorovatel (a často i účastník) děje vypráví posluchačům, ti se tak rovněž stávají účastníky události – dokážou ji lépe pochopit, případně emočně prožít.

Nezbytné parametry a vlastnosti reportáže

- autentičnost, dějovost, dynamičnost
- informační obsah, hledání souvislostí mezi jednotlivými fakty
- hodnocení, poučení

Základní nástroje tvorby reportáže

- pozorování
- přímá účast
- sběr faktů
- konfrontace pohledů

Většinou se jedná o jejich kombinaci, v některých reportážích výrazně převažuje některá ze složek, s čímž souvisí i výběr kompozice (dramatická, lineární, kompozice kontrastu, kruhová).

Základem reportáže je popisný postup – popis prostředí a děje, doplněný rozhovory s dalšími osobami, zvukovou kulisou či přímo „zvukovým popisem“ (například reportáž z letecké přehlídky jako kombinace hlasu komentátora popisujícího jednotlivé prvky akrobacie pro diváky a odpovídající zvuky prolétajících letadel), nebo výcvik vojáků či policistů – projev instruktora a zvuky prováděných úkolů)

Reportáž chce vyvolat názornou představu prostředí. Usiluje o zajímavost. Užívá expresivních obrazných a aktualizovaných prostředků.

Hlídat, aby se posluchač v informacích neztratil (průběžné opakování či shrnutí – ať už autorem v průvodním slově, či někým z respondentů. Využívání zkratky, včetně časové komprese ilustračních či popisných zvuků,